

В. І. Шитик

Інокентій (Леоферов)

ІНОКЕНТІЙ (Леоферов Іван Михайлович; 28. 08(09. 09). 1890, Вологод. губ., Росія – 06. 09. 1971) – церковний діяч РПЦ. Закін. Вологод. духовну семінарію (1911). Відтоді – псаломник Богородиц. церкви у м. Вологда, пом. секр. єпарх. канцелярії. 6 серпня 1912 рукопоклад. на священника. Під час 1-ї світової війни – військ. священник у Карпатах. 1917 повернувся у Вологод. єпархію. 1922 схилився в обновленство, у сані протоієрея признач. уповноваженим Священ. обновлен. синоду в Тамбов. єпархії (РФ). Від 1943 – настоятель Покров. храму у м. Тамбов. 1944 покаявся і був прийнятий до РПЦ, відтоді – секр. архієпископа Тамбовського Луки (Войно-Ясенецького). Згодом зарахов. до братії Почаїв. Свято-Успен. лаври (Терноп. обл.), де 16 квітня 1949 прийняв чернечий постриг та признач. проповідником і зав. б-ки, 1950–51 – намісник. 13 грудня 1953 хіротонізов. на єпископа Кіровоградського і Миколаївського. Протистояв закриттю Різдвяно-Богородиц. кафедр. собору в Кіровограді. Від 1958 – архієпископ Алма-Атинський і Казахстанський, від листопада 1960 – Калінінський і Кашинський.

Бібліографічний опис:

Інокентій (Леоферов) / В. І. Шитик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12340>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).